

6. Divisjons stilling under okkupasjonstiden.

De premisser som må ligge til grunn for opprettholdelse av mobiliseringsberedskap for 6. Divisjon er - sålenge det ikke er sluttet fred mellom Norge og Tyskland:

- 1) Det må ikke bli noen samrøring mellom norske og tyske militære kommandoforhold.
- 2) Det må kunne gis tyskerne sikkerhet for at Divisjonen ikke mobiliserer avdelinger mot tyskernes vilje.

Ad 1. Ordningen hittil har tilgodesett det første hensyn. Stabene har vært i virksomhet på basis av utelukkende norske myndigheters autoritet.

De oppsatte avdelinger på østgrensen stod under fylkesmann Gabrielsen i form av grensepolitiavdeler og var kommandomessig frigjort fra divisjonsforbundet ("distriktskommandoen").

Ad 2. I virkeligheten har tyskerne full sikkerhet mot misbruk av Divisjonens organisasjon ved at alle dens aktive funksjonærer har avgitt æresord.

En videre materiell sikring vil tyskerne kunne gis ved at de fortsatt beholder forvaltningen av Divisjonens materiell.

Teoretisk kan det tenkes at Divisjonens mobiliserte personell vil kunne sette seg i besittelse av materiellet ved kup. Men den teoretiske risiko vil kunne reduseres til et minimum ved å legge materiellet på slike steder at ubemerket samling av folk er umulig og hvor lagrene er effektivt sikret ved tysk forlegning.

Det bør - av flere grunner - innføres full regimentsadministrasjon for personellets vedkommende. Derved vil også stabstjenesten - sett fra tysk stand-

punkt - med fullt tilstrekkelig effektivitet kunne overvåkes ved kontroll av post, telegraf og telefon.

Det vil være enkelt å påby at militære ekspedisjoner bare må gå ut i konvolutter som har trykk på avsenderavdelingens navn. En omgåelse av en slik bestemmelse vil ikke kunne bortforklares - og vil neppe bli forsøkt.

Det forbyr seg av seg selv i de ~~xxx~~ små nordnorske byer m.v. å sende ut et større antall militære brever uten at det straks vil virke påfallende. Forsøk på å overtre en bestemmelse som den nevnte i forbindelse med innkalling av noe omfang kan en derfor helt bortse fra.

Formålet med bibehold av 6. Divisjon må være at Divisjonens avdelinger - skal kunne mobiliseres for forsvaret av Finnmark og Troms fylke - omtrent med samme frist som før.

Dertil kreves opprettholdelse av alle nåværende staber. Til nød kunne en tenke seg å sløyfe I.R.14. Det tør nemlig hende at tyskerne vil betrakte Vestfjorden som det geografiske skille mellom Nord-Norge og Sør-Norge.

Konklusjon nr. 1.

6. Divisjons staber opprettholdes - eventuelt med unntagelse av I.R.14 og bemyndiges til å utarbeide nye mobiliseringsplaner- og oppgjør.

Vi kan antagelig ikke regne med å få overta vårt materiell til forvaltning.

Det vil da måtte treffes avtale om hvor og hvor-

ledes det skal overtas av våre avdelinger ved krigsoppsetning.

Det beste ville være at det ble pakket ferdig kompanivis, klær til utlevering. Dette arbeid måtte uten risiko - sett fra tysk synspunkt - kunne utføres av våre egne folk. Det ville jo i tilfelle foregå under tysk oppsyn på de steder hvor tyskerne oppbevarer materiellet.

Konklusjon nr. 2.

Det nødvendige materiell for oppsetting av 6. Divisjons avdelinger reserveres - henholdsvis nyan-skaffes, og det treffes avtale lokalt mellom de norske og tyske militære myndigheter om hvorledes materiellet skal overtas av de norske avdelinger ved krigsoppsetning.

Det som er nevnt foran dreier seg utelukkende om kontorarbeid og rent forvaltningsarbeid. Det vil derfor neppe vekke ^{offentlig}synderlig oppmerksomhet.

Vanskeligere blir det med oppsatte avdelinger. Likevel bør det søkes oppnådd tillatelse også til å sette opp slike.

Det bør da treffes en ordning så de ikke er i samme område som tyske tropper.

Det er først og fremst behov for å få gjenopprettet "Garnisonskompaniet i Sør-Varanger". Dette kompani var nemlig forutsatt å skulle gå over til panservernkompani, og det er særdeles viktig å komme igang med utdannelse av ^{slike} ~~slike~~ tropper så det er ordnet når det blir spørsmål om krigsoppsetning.

Men det kan ikke ventes at tyskerne vil tillate det opprettet i Kirkenes sålenge de selv har vakthol-

det i Öst-Finnmark. Derimot er det tenkelig at det kunne opprettes i Vardö, Hammerfest eller Skogavarre.

Konklusjon nr. 3.

Garnisonskompaniet bör gjenopprettes på et sted som fastslåes etter konferanse med de tyske myndigheter.

Det er ikke mulig planmessig å bringe Befalskolen i normal gjenge for et "befalskull 1941". Det måtte da vært tatt ut aspiranter i sommer for utdanning som alminnelige soldater.

Det ligger derfor nærmest utenfor rammen av den sak som her skal behandles å få befalsskolen igang.

Men det er ønskelig at den i all fall er i full gang for et befalskull 1942, d.v.s. den bör kunne virke som befalsskole fra neste sommer.

Forskolen har sin sosiale betydning. Det ønskelige er:

at forskolens 1. klasse fra i fjor, snarest mulig kommer i gang og

at ~~befalsskole~~^{for} aspiranter om mulig kan tas inn som vanlig i mars.

Skolen kan neppe ligge i Harstad. Men det er sannsynlig at den kan skaffes brukbare lokaler i Ransundet.

Konklusjon nr. 4.

Det er ønskelig at befalskolens forskole kommer i gang senest til våren, og befalsklassen fra neste sommer på et sted som fastslåes etter konferanse med de tyske myndigheter.

Ørdningen med norske grensevaktbataljoner i Øst-Finnmark strandet på visse øyeblikkelige vanskeligheter i de daværende avdelinger. Men selve ordningen var den for Norge og Norden fordelaktigste og beste.

Den bør søkes gjennomført.

Med hensyn til de tyske behov for sikkerhet er å merke at slike bataljoner ikke kan bety noen som helst trusel mot den tyske okkupasjon. Selv om en bortser fra at bataljonenes viktigste befal vil være bundet av sine æresord, vil bataljonene for sin eksistens være avhengig av tilførsel og transportmidler som tyskerne helt vil kunne kontrollere.

Styrken bør mobiliseres som normale formasjoner av 6. Divisjon. Men styrken av korporaler og menige bør skaffes i form av frivillige, og for verving av disse bør det kunne tas folk også fra andre divisjonsdistrikter.

Som passende styrke for "grensepolitiet" i Øst-Finnmark kan uttas 2 infanteribataljoner, en bergartilleribataljon og 1 pionerkompani - alle med motorisert mat og pakkentren.

Konklusjon nr. 5.

Vaktholdet i Øst-Finnmark bør igjen overtas av norske tropper.

Oslo 3. 9. 1940

O. Lindbläck - Lamm